

Můžeme se zamyslet nad následujícími otázkami:

- Jak žiji svou úmluvu lásky s Pannou Marií, je skutečným dialogem?
- Snažím se jí dokazovat svou lásku příspěvky na kapitál milostí...?
- Čekám s vděčností a radostí na její odpovědi v tomto dialogu, dávám jí prostor, aby mohla odpovědět?

Jdeme vstříc svátkům narození našeho Pána. Mnohde je zvykem konat před Vánocemi zvláštní novému, které říkáme „Hledání noclehu“. Devět dní putuje Matka Boží – její soška, obraz po domech, ve farnosti nebo domácnostech. Panna Maria hledá místo pro své Dítě, tak jak je kdysi hledala v Betlémě.

Nabídněme ji znovu místo, přijměme ji k sobě, především do svého srdce. Pak zažijeme pravé Vánoce.

Požehnané vánoční svátky i celý nový rok 2024 přeje

sestra M. Václava
a všichni z Rokole

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku *V úmluvě lásky* je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY

PROSINEC 2023 č. 63

Dialog s Pannou Marií

*„Tímto vám odhaluji velké tajemství své dětské důvěry a svého suverénního klidu: **Uzavřel jsem úmluvu lásky!**“* Tato slova jednou řekl náš zakladatel P. Josef Kentenich a mnozí dosvědčují, že i v nejvypjatějších situacích zůstával zcela klidný a pokojný. Jeho důvěra a víra v Pannu Marii byla neotřesitelná. Vyplývala z jeho zkušenosti, že se na svou nebeskou Matku může vždy plně spolehnout.

Úmluva lásky s Pannou Marií, dialog s ní, je také tajemstvím našich prvních sester, které je proneslo dobou pronásledování a komunismu, časem, který 7 z nich strávilo ve vězení. A je i inspirací pro naši dobu, která je v něčem stejně náročná jako doba předchozí.

„Nic bez tebe, nic bez nás!“ se postupně měnilo ve všechno pro tebe, Maria a stalo se dialogem

lásky. Ten se táhne jako červená nit dějinami naší české sesterské rodiny. Vychází ze Zakládací listiny. *„Ego diligentes, me diligo (miluji ty, kteří mě milují). Dokažte mi, že mě skutečně milujete“....* vyvíjí se postupně, mnohdy přechází v korunovační proud, ve snahu dát vše pro Boží království.

Dětská důvěra neváhá nabídnout P. Marii jako Královně korunky ze zlatého papíru s příslibem nádherné koruny pro Královnu Slovanů.

Některé situace vypadají jako náhoda, ale ve víře v Boží prozřetelnost přece náhody neexistují.

Úmluva lásky není jednostranným monologem. Sestry vždy s trpělivostí čekají, jakou dá Maria odpověď.

Již při stavbě domečku je to zřetelné. Situace je často vyhrocena „na špičku nože“ a pak... např. téměř všechna povolení přicházejí na

mariánské svátky. Jako by Královna dala sama „poslední razítko“ na důležité dokumenty.

Na Nový rok 1971 se sestry rozhodují dát Panně Marii žezlo. Duchovně ho propracují a podkládají. Žezlo je znakem výkonné moci Královny. Znamená postoj i prosbu: „Maria, vládni!“ Nám, v nás i kolem nás. Je to liliové žezlo – stříbrný květ lilie. Při jeho předání v kapličce u pramene 18.10. 1973 se strhla venku vichřice a najednou bylo bílo, napadl sníh, po skončení slavnosti už zase svítilo slunce. Jak odpoví P. Maria na duchovní snahu svých dětí? Zakrátko na to se koná v Helsinkách zasedání Světové konference o lidských právech. Bylo to v době, kdy byl po okupaci v roce 1968 všeobecně strach, co s námi bude, jestli nás neodvlečou na Sibiř.

V roce 1973 zesiluje korunovační proud v celé schönstattské rodině. V roce 1974 je korunován obraz MTA v adoračním kostele. Naše sestry už od samého začátku touží P. Marii korunovat za Královně Slovanů. Historie koruny z dvanácti hvězd je velmi pohnutá. Předání koruny se uskutečnilo 18.10. 1974. Tehdy ale

koruna ještě nebyla úplně hotová. Dokončena byla teprve v říjnu 1977. Jako odpověď na tuto korunovací vidí sestry zvolení 1. slovanského papeže – téměř do roka a do dne. Ten ji při své první návštěvě naší země mohl P. Marii znovu sám nabídnout. Kardinál Tomášek, který ji měl ve své pracovně řekl, že byl Svatý otec velmi dojatý a měl radost.

Poslední insignii dostala Královna Slovanů na Silvestra roku 1979 – říšské jablko. Ten den k nám pronikla z Vatikánu zpráva, že se Svatý otec rozhodl jmenovat sv. Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy. Na to začaly světové cesty Jana Pavla II. a v červnu 1981 se poprvé zjevila P. Maria v Medjugorje. Zjevuje se tam dodnes a působí jako Matka a Vychovatelka pro celý svět, jako Královna míru (pokoje).

V roce 1978 – při příležitosti 30. výročí návratu sester do vlasti vedou spolu s dalšími členy schönstattského hnutí tajně Pannu Marii jako Královnou na Pražský hrad. Tam, ve Svatováclavské kapli, na jednom z nejposvátnějších míst našich dějin ji nabízejí trůn. Potom čekají, zda Královna přijme toto

místo. V květnu téhož roku vysílá Vatikánský rozhlas rozhovor s otcem Jaroslavem Škarvadou, pozdějším biskupem. Na otázku, které mariánské místo by navštívil, pokud by mu bylo umožněno navštívit rodnou zem, odpovídá otec Škarvada: „Kdyby mi Bůh dal tu velikou milost a já se mohl vrátit domů, první moje cesta by vedla na Pražský hrad, do Svatováclavské kaple. Tam bych poklekl a s vévodou české země bych se vroucně modlil za blaho a pokoj své vlasti.“

Panna Maria k sobě začíná přitahovat srdce národa: na podzim a v zimě téhož roku se zástupy lidí hrnou na výstavu korunovačních klenotů. Lidé čekají v šestistupech dlouhé hodiny. S touto výstavou je spojena i návštěva Svatováclavské kaple. Komunisté si staví nové sídlo na druhém břehu Vltavy poblíž Vyšehradu.

Dialog s P. Marií pokračuje ale dál. Kolik malých a velkých divů jsme už na přímluvu Panny Marie mohli zažít. Na něžné násilí – něžnou revoluci. Vzpomeňme na Mariánský sloup v Praze – tolik bojů, nepochopení a nenávisti. A na druhé

straně veliké množství pokory, modliteb a obětí... Džbán ve svatyňce Betlém je viditelným znamením dialogu lásky. Kolik vyprošených dětí vložila Maria do „jesliček“. Nedávno tu byli poděkovat manželé se čtyřmi dcerkami. Všechny se narodily na Mariinu přímluvu. Asi jedním z posledních „rokolčátek“ je malý Bartoloměj, kterého si tu rodiče vyprosili. Kolik pomoci, útěchy, darů a milostí...

„Co bys chtěl od Panny Marie?“, ptala se kdysi jedna maminka svého synka při psaní lístečku do džbánu. Malý se zamyslel: „Koláč!“. Byla poslední sobota, den adorace za duchovní povolání. Vždy pečeme na chvíli občerstvení modlících se buchtů a vaříme čaj. Potkaly jsme se s touto rodinkou právě ve chvíli, když jsme tehdy ještě z domečku přinášely ták s buchtami.

Děti se hned do buchet pustily a prosba malého chlapce byla vyslyšena.

Každý, kdo uzavřel úmluvu lásky s Pannou Marií je součástí tohoto dialogu lásky. Největší překážkou pro Mariino působení je naše nedůvěra.